

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

rigsdagen har truffet, må der naturligvis kræves en tilkendegivelse, der viser, at mindretallet i rigsdagen, der har fremkaldt folkeafstemningen, har en betydelig del af befolkningen bag sig. På den anden side bør kravet heller ikke stilles så højt, at retten for vælgerne til at øve indflydelse gennem folkeafstemninger kun bliver en skueret. Set fra alle synspunkter finder jeg de foreslåede 30 pct. rimelige og kan anbefale det kompromis, kommissionen er nået til.

Af andre ændringer i forslaget, som jeg hilser med tilfredshed, er de udvidede sikringer, der er foreslået overfor personer, som omfattes af bestemmelsen i § 72 om frihedsberøvelse. Det er meget afgørende, at befolkningen kan føle sig fuldkommen tryk ved, at ingen frihedsberøvelse kan foretages, uden at der er givet adgang til, at sagen i hvert enkelt tilfælde kan blive forelagt til afgørelse for en uvildig domsmyndighed. Jeg personlig mener, at man måske endda skulle være gået videre, så at alle sager af denne art skulle godkendes af en udenforstående domsmyndighed, uden at de pågældende selv skulle stille krav derom. Men jeg erkender, at det ville medføre et meget stort administrationsapparat, og endelig er det jo mindstekrav, der stilles i grundlovsparagraffen; rigsdagen kan til enhver tid gå videre, hvis man anser det for ønskeligt.

Jeg skal så endnu kun nævne ændringen af procenten ved folkeafstemningen i forbindelse med grundlovsændringen, hvorved det nugældende krav om 45 pct. jastemmer ændres til 40 pct. Et lands grundlov skal naturligvis ikke kunne ændres, uden at der i befolkningen er et virkeligt ønske derom. Men ønsker vi en rolig og harmonisk udvikling af vort demokratiske samfund, bør adgangen til at ændre grundloven heller ikke gøres så besværlig, at det i praksis næsten er umuligt. Jeg tror, man uden nogen risiko kunne have sat procenten noget lavere, til f. eks. 35 i stedet for 40, men vi ser i mit parti naturligvis med tilfredshed på, at procenten bliver sat ned fra de nugældende 45 til 40.

Grundlovsforslaget er et resultat af mange forhandlinger og megen overvejelse. Det er naturligvis ikke på alle punkter og ikke i alle enkeltheder helt, hvad hver enkelt rigsdagsmand eller parti kunne ønske, men

alle her i rigsdagen vil erkende, at forslaget indeholder mange forbedringer, og at en nyordning af forfatningen er nødvendig. Under denne synsvinkel må det være muligt at samle hele rigsdagen om en løsning. Forslaget er ingen overraskelse for nogen rigsdagsmand. I årevis har hovedpunkterne været drøftet indenfor partigrupperne og i offentligheden, og rigsdagens medlemmer både fra folketing og landsting har haft lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende. Nu ligger forslaget til forhandling og afgørelse her. Det er mit håb, at forslaget vil få en let og hurtig gang gennem tingene, så at en ny 5. juni-grundlov kan foreligge som arbejdsgrundlag for rigsdagen, når næste rigsdagssamling begynder.

Der er mange, der har andel i, at der nu er lys forude for grundlovssagens løsning. Der er fra forfatningskommissionens enkelte medlemmer vist ærlig vilje til at nå et resultat, men afgørende for, at vi er kommet så langt, som vi er, blev dog statsministerens faste holdning og redelige vilje til at få forfatningsspørgsmålet løst.

Det radikale venstre har på andre politiske områder vist resignation og tilbageholdenhed for at bane vej for grundlovssagens gennemførelse. Vi vil fremdeles under sagens gang i rigsdagen være ivrige medarbejdere for at nå et resultat, og statsministeren og regeringen kan fortsat regne med mit partis ubetingede støtte til at føre den nye grundlov frelst i havn.

Det vil tjene dansk folkestyre til ære, om rigsdagen midt i den jerntid, vi gennemlever, enigt og samlet udbygger vor frie forfatning, som trods alle meningsforskelle overfor dagens problemer dog er det fælles grundlag, der binder os sammen og gør denne nation til et folk.

Hans Hansen (Rørby): Det resultat af forfatningskommissionens arbejde, som her ligger til behandling, er man fra kommissionens side jo ikke kommet så let til. Der er grund til at lykønske den højtærede statsminister og fremhæve den tålmodighed og klogskab, hvormed han ledede forhandlingerne især på det sidste.

Jeg tror, det kan siges, at man fra alle sider har vist og udfoldet en ærlig vilje til at nå til resultatet. Der har jo nok nu og da været forskellige opfattelser og stor diskussion, men når der til sidst stort set blev opnået enighed om det væsentlige, var det fra